

چرا پیاده‌روی اربعین ثواب دارد

اربعین حسین (ع) نزدیک است. این روزها همه جا صحبت از مسیرهایی است که به کربلا منتهی می‌شود و همه چیز برای خلق یک رویای عاشقانه با پیاده‌روی در این مسیرها مهیاست.

اربعین حسین (ع) نزدیک است. این روزها همه جا صحبت از مسیرهایی است که به کربلا منتهی می‌شود و همه چیز برای خلق یک رویای عاشقانه با پیاده‌روی در این مسیرها مهیاست.

این حرکت نمادین که قرار است با حضور میلیون‌ها شیعه و عاشق اباعبدالله (ع) برگزار شود، می‌تواند پیام‌های مهمی را در بر داشته باشد. درس‌های زیادی از کربلا را به انسان‌هایی که از دل و جان آماده‌اند، بیاموزد. این مسیر پیش از هرچیز یادآور ستمی است که در مسیر شام بر عمه سادات؛ حضرت زینب (س) گذشت. یادآور چگونگی شجاعانه ایستادن در برابر دشمنان اسلام خواهد بود.

خوشا به حال زائرانی که پس از یک پیاده‌روی عاشقانه گنبد مولا و سیدسالار شهیدان را با چشمانی که ناخودآگاه از اشک پر شده، خواهند دید و خوشا به حال کسانی که خستگی راه با فریادهای «یا حسین» از تن‌شان به در خواهد شد.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، چند روزی است که مرزها و مسیرهای منتهی به حرم امام حسین (ع) پر است از زائرانی که از روزها قبل و حتی بعضی از سال‌ها قبل برایش برنامه‌ریزی کرده بودند. فاصله شهر «نجف تا کربلا» غوغاست، فریاد «لبیک یا حسین» فضای آسمان را عطرآگین کرده است، زمانی به اربعین حسینی باقی نمانده است، مشتاقان ثارالله این مسیر را به تاسی از بزرگان دینی‌شان با پای پیاده و گاه با پای برهنه طی می‌کنند.

زیارت امام حسین (ع) به هر شکل و با هر وسیله‌ای که باشد برای انسان ارزشمند و لذت بخش است حال اگر پیاده به این سفر معنوی برویم که ثوابش بیشتر و ارزش آن هم بالاتر است؛ چراکه به این وسیله عشق و ارادت خود را بیشتر نشان می‌دهیم. در احادیث دینی از امام صادق (ع) نقل شده که ایام زیارت حضرت امام حسین علیه السلام جزء طول عمر زائر شمرده نشده و از اجل‌شان محسوب نمی‌گردد. (شرح این حدیث در کامل‌الزیارات ترجمه ذهنی تهرانی، ص 446 وارد شده است.)

میزبانان نیز منتظرند تا به مسافران‌شان از هر سن و سال و هر قوم و طایفه‌ای که باشند، خوش آمد بگویند. آب. عطش. لبان خشک علی اصغر (ع). مگر می‌شود در مسیر کربلا باشی و این‌ها را به یاد نیآوری و آن وقت چگونه می‌توانی وقتی کودکانی خردسال کوزه‌ها پر از آب را تعارف می‌کنند، با وجود تشنگی بنوشی. اینجا تنها باید نشست و در سوگ شهیدان این خاک گریست.

برخی از زائران با به آغوش گرفتن کودکان‌شان راهی شده‌اند. می‌خواهند عشق به حسین (ع) را از همین کودکی به آن‌ها آموزش دهند، همانگونه که پیران قد خمیده در این راه هرگز کربلا و عاشورا را فراموش نکرده و نمی‌کنند. این‌ها هیچ کدام خستگی راه را نمی‌شناسند.

برخی از کشور ایران پیاده‌روی را از مرز مهران و مرزهایی که به سمت عراق می‌روند شروع کرده‌اند و برخی هم مسیر پیاده‌روی را از نجف تا کربلا طی می‌کنند که حدود 80 کیلومتر است و معمولاً در 3 روز و 2 شب طی می‌شود.

به گزارش ایسنا بر اساس آنچه سایت حج و زیارت اعلام کرده است؛ برای طی کردن این مسیر اطلاعات و دستورالعمل‌هایی به شرح زیر اعلام شده است:

میزان مسافت: 80 کیلومتر. **تعداد ستون‌ها:** 1452 ستون. **فاصله بین هر ستون:** 50 متر (20 ستون = 1 کیلومتر). **زمان لازم برای پیاده روی کل مسیر:** 20 تا 25 ساعت (متوسط روزی 7 تا 8 ساعت). **زمان تخمینی سفر پیاده:** 2 تا 3 روز. **بهترین زمان شروع سفر:** 16 صفر. **انتظار می‌رود در این تاریخ سفر تمام شود:** 18 صفر.

مسیر با خیل جمعیت پیاده کاملاً مشخص است و فقط کافی است باقی‌زائران را دنبال کنید؛ از درب ساعت (باب الساعه) حرم حضرت علی (ع) خارج شده و پیاده روی را مستقیم از کنار خیابان امام زین العابدین (ع) یا خیابان امام جعفر صادق (ع) شروع کنید. این مسیرها را مستقیم بروید تا به بزرگراه کربلا برسید. به سمت چپ رفته، جایی که هزاران نفر به صورت پیاده به سمت کربلا در حال حرکت هستند. به آن‌ها ملحق شوید و بعد حدود 75 کیلومتر در ستون 1452 شما به حرم حضرت عباس (ع) خواهید رسید.

دستورالعمل‌های پیاده‌روی:

پیاده‌روی را از طلوع آفتاب آغاز کرده و در مغرب به طور کامل توقف کنید. اولین شب را در یکی از موبک‌ها (کمپ یا حسینیه) در حدود ستون 500 و دومین شب را حدود ستون 1000 بگذرانید.

مدت طولانی پیاده‌روی نکنید. هر زمانی لازم بود استراحت کنید. در زمان نماز مغرب جایی را برای خواب بین صدها موبک (کمپ یا حسینیه) پیدا کنید.

چه وسایلی همراه داشته باشیم؟

در این سفر شما باید یک کوله پشتی بزرگ همراه داشته باشید که حاوی دو سری بار است یکسری بار برای کل سفر یک هفته در کربلا و نجف و کاظمین، یکسری بار هم برای سفر سه روزه پیاده روی اربعین، وسایل عمومی همچون لباس، لباس گرم و

وسایل شخصیتان مربوط به کل سفر است و با سفرهای دیگر شما تفاوت زیادی نمی‌کند، اما برای سه روز پیاده رویتان وسایلی نیاز است که در زیر به آنها اشاره می‌شود.

سعی کنید وسایل کم وزنی را با خود حمل کنید. نیازی به همراه داشتن غذا یا آب نیست چون مقدار زیادی غذا و آب در مسیر موجود است.

صرفاً مقداری خشکبار مانند پسته، بادام، انجیر خشک، برگه زردآلو به همراه داشته باشید.

مقداری داروی اساسی برای 2 یا 3 روز پیاده روی همراه داشته باشید. مانند قرص سرماخوردگی، پماد برای باز شدن عضلات پا، باند کشی برای بستن پا در صورت نیاز، و... البته تعدادی کلینیک‌های کوچک و کمپ‌های درمانی در طول مسیر وجود دارند. به جای همراه داشتن کیف دستی یا کیف خرید از کوله پشتی سبک استفاده کنید.

برای جلوگیری از سرما خوردگی لباس‌های مناسب به همراه داشته باشید: جوراب، دستکش، کلاه، پوشش گوش، کاپشن و غیره. البته بنابر تجربه، هوا در طول روز مناسب و در شب‌ها حسابی خنک است. لباس‌های گرم‌تان را حتی الامکان طوری انتخاب کنید که دکمه یا زیپ داشته باشد و قابلیت کم یا زیاد کردن لباس‌هایتان را در طول مسیر داشته باشید.

خانم‌ها بهتر است، پارچه‌ای نرم مشکی مستطیل که جلوی صورت را بگیرد تهیه کرده و کش دوخته و چیزی شبیه پوشیه درست کنند تا در طول مسیر از سرما و گردوغبار محافظت کند. خانم‌ها از چادری استفاده کنند تا امکان انداختن کوله باشد. انواع چادرهای لبنانی و ملی مناسب است.

کرم مناسب برای تاول و عرق سوز به همراه داشته باشید. البته اگر می‌دانید دچارش می‌شوید.

یک عدد کیسه خواب نیز به همراه داشته باشید تا در صورت مناسب نبودن و سرد بودن مکان‌ها برای استراحت از شما در برابر خاک و سرما محافظت کند.

شما می‌توانید یک قرآن، دعا و زیارت جیبی و یا مداحی مورد علاقتان به همراه داشته باشید. البته بهتر است این‌ها را در موبایل خود داشته باشید تا در حال پیاده روی گوش فرا داده یا بخوانید.

کفش‌های نو و بندی را نپوشید. بهتر است یک کفش مناسب و آزاد بپوشید. این مورد خیلی خیلی مهم است. چون در طول مسیر دایماً برای استراحت در موکب‌ها ناچار به در آوردن کفش از پا هستید.

پاسپورت و شارژر موبایل را حتماً به همراه داشته باشید.

امکان گم کردن همراهانتان در طول مسیر وجود دارد بنابراین با توجه به آنتن ندادن موبایل‌تان در بعضی نقاط همچنین به دلیل ترافیک بالای شبکه از همان ابتدای مسیر شماره علمی (ستون‌ها) را انتخاب کنید که اگر همراهانتان را گم کردید زمان رسیدن به آن علم توقف کنند. فقط حواستان باشد شماره‌های رند خیلی شلوغ است و تجمع افراد زیاد است.

همه خدمات در طول مسیر مانند اسکان، نوشیدنی‌ها، غذاها و حتی ماساژ بصورت رایگان ارائه می‌شود. نیازی به حمل مقدار زیادی پول نیست. فقط مقداری پول عراقی همراه داشته باشید چون پول ایرانی قبول نمی‌کنند.

سرویس‌های بهداشتی فراوانی در طول مسیر قرار دارند و همین‌طور تعدادی از موکب‌ها نیز سرویس بهداشتی فرنگی دارند. از آنجا که آب برای شستن دست‌ها بعد از دستشویی سرد است و بعضاً مایع و آب برای شستن دست‌ها کم است، بهتر است همراه خود تعدادی دستکش یکبار مصرف داشته باشید تا برای دستشویی رفتن استفاده کنید تا اگر آب نبود یا سرد بود نگران نظافت دست‌تان نباشید. صابون خمیری و ژل شستشو حتماً همراه داشته باشید.

نیازی نیست نگران به پایان رساندن مسیر باشید. در هر جایی تصور کردید که دیگر توانایی ادامه دادن مسیر را ندارید می‌توانید از صدها ون، ماشین و یا اتوبوس‌هایی که در مسیر هستند برای رسیدن به کربلا استفاده کنید.

به طور متوسط تمامی زنان و مردان بالای 10 سال بدون هیچ مشکلی در روز سوم مسیر را به پایان می‌رسانند.

از اینکه نام و آدرس هتل و یا حسینه محل سکونت خودتان در کربلا را می‌دانید اطمینان حاصل کنید.

اگر که می‌خواهید تماس تلفنی داشته باشید بهتر است این کار را قبل از طلوع آفتاب انجام دهید به این خاطر که احتمالاً به دلیل ترافیک بالای شبکه در طول روز با مشکل بر خواهید خورد.

بهتر است چتری سبک به همراه داشته باشید چون باران‌های عراق بسیار سنگین است.

اگر در نهایت با همه تدابیر همسفرانتان را گم کردید بهتر است آخرین جایی که برای قرار در نظر می‌گیرید ستاد عتبات عالیات ایران در جوار حرم امام حسین(ع) باشد که آدرس این مکان را بیشتر کسبه اطراف حرم می‌دانند.

اگر برایتان مقدور است هدیه‌های کوچکی مثل برچسب عکس آقا و امام و خادم الحسین و... برای قدردانی از خادمینی که در طول مسیر با خدمات رسانی شما را شرمند می‌کنند داشته باشید.